

overensstemmelse med opfattelsen af interessekriteriet hos et flertal af nævnets medlemmer. Der vil fra tid til anden opstå tilfælde, hvor nævnet ikke kan træde formandens beslutning, eller hvor det først efterfølgende viser sig, at interessekriteriet er opfyldt. I sådanne tilfælde kan nævnet omgøre beslutningen om, at klagen er henvist til ministerafgørelse, lige indtil ministerens afgørelse i klagesagen er truffet. Har nævnsformanden imidlertid besluttet, at klagen skal behandles og afgøres af nævnet, står denne beslutning ved magt, uanset om nævnet måtte mene, at interessekriteriet ikke var opfyldt.

Hvis sagen henvises til ministerens afgørelse, videresendes den straks til vedkommende styrelse til behandling og afgørelse, herunder en afgørelse hvorved realitetsbehandling af klagen afvises (klageberettigelse, klagefrister m.v.). Klageren og 1. instansen underrettes samtidig herom.

Hvis sagen derimod efter udtrykkelige lovbestemmelser herom eller efter nævnsformandens beslutning skal afgøres af nævnet, forberedes sagen af nævnets sekretariat til afgørelse af det samlede nævn. Der vil blive foretaget høringer i fornøden udstrækning, herunder altid af Miljøministeriet som ressortmyndighed for den pågældende lov, og der kan tænkes indhentet erklæringer fra særligt sagkyndige. Miljøministeriet vil således på samme måde som andre i sagen interesserede kunne påvirke nævnets beslutning og kan ikke blot afgive en udtalelse i anledning af klagen, men kan vælge at optræde for nævnet som egentlig part i sagen med nedlæggelse af selvstændige påstande. Den beskrevne ordning svarer ganske til den måde, hvorpå overfredningsnævnet i dag fungerer.

Efter de gældende regler for overfredningsnævnets virke bestemmer nævnet selv, om der skal afholdes møde med parter og interesserede og foretages besigtigelse. Dette sker næsten undtagelsesfrit i alle fredningssager, men yderst sjældent i klagesagerne i øvrigt, der som altovervejende hovedregel afgøres i et møde på grundlag af det skriftlige materiale i sagen. Det er nødvendigt, at det foreslåede naturklagenævn får en lignende frihed til at bestemme, om en klage kan afgøres uden besigtigelse og uden parternes fremmøde for nævnet.

Det er ved den foreslåede ordning tilstræbt, at klagenævnet ikke får karakter af at stå i spidsen for en mere bureaukratisk ankestyrelse med en sagsmængde, der ville gøre det reelt umuligt for selve nævnet at foretage den påkrævede interesseafvejning i klagesagerne.

Lovforslagets administrative og økonomiske konsekvenser

Oprettelsen af et naturklagenævn skønnes at ville medføre statslige merudgifter på ca. 7 mio. kr. årligt. Det vurderes således, at der skal udnævnes en formand for nævnet samt 2 viceformænd, og at nævnets sekretariat i øvrigt skal bemannes med 7-8 AC'ere og 6 HK'ere dvs. ialt 16-17 årsværk. Hertil kommer udgifter i forbindelse med nævnets møde- og rejsevirksomhed og til fornøden bistand af særligt sagkyndige.

Formandskabet og størrelsen af nævnets sekretariat er vurderet med udgangspunkt i erfaringerne fra Overfredningsnævnet og fremkommer ved nedenstående fordeling på opgaver.

Forberedelse af nævnets behandling af fredningssager, hvoraf der anslås ca. 20 sager årligt, vil beslægtet være en formand/viceformand, 2 AC'ere og 1,5 HK'ere.

Visitationsopgaven vil kræve 1/3 formand/viceformand, 1 1/2-2 AC'ere og mindst 1 HK'er.

De øvrige ca. 150 store, principielle sager efter planlægningsloven, naturbeskyttelsesloven, vandløbsloven og råstofloven, som sekretariatet skal forberede til nævnets beslutning, vil beslægtet være 1 2/3 formand/viceformand, 3 1/2-4 AC'er og 1 HK'er.

Diverse servicefunktioner i sekretariatet, herunder især journal og bogholderi, anslås at kræve 2 HK'ere.

Lovforslaget medfører ikke administrative og økonomiske konsekvenser for kommuner og amtskommuner.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Som anført i de almindelige bemærkninger foreslås naturklagenævnet sammensat i princippet som overfredningsnævnet.

Overfredningsnævnet består efter naturfredningslovens § 4, stk. 1, af en formand, 2 medlemmer valgt af højesteret blandt rettens medlemmer og et medlem valgt af hvert af de partier, der er repræsenteret i finansudvalget, for tiden 8 medlemmer. Overfredningsnævnet rummer således for tiden 11 medlemmer. Som stedfortræder for formanden er beskikket en viceformand, jfr. naturfredningslovens § 4, stk. 2, 1. pkt., og for hvert medlem i øvrigt er valgt en suppleant. Efter § 2 i forretningsordenen for overfredningsnævnet (bekendtgørelse nr. 616 af 1. december 1978) kan nævnsformanden bestemme, at beføjelserne som formand i bestemte sager skal udøves af vice-